

רבינו תם	צאת השבת	הדלקת נרות	
21:15	20:19	19:28	*י-מ
21:12	20:18	19:27	ת"א
21:16	20:21	19:30	חיפה
21:12	20:18	19:27	ב"ט

*לנוהגים 40 דקות: 19:08
הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'

דיבורים מתוך שיעוריו השבועיים של הרב"ג עופר ארז שליט"א

עצת בלעת, זמרי בן סלוא וצדיק האמת

שבת שבעברה קראנו את כל המעשה של בלק ואת העצה שבלעם נתן לו בסופו של דבר, כאשר הוא לא הצליח לקלל את עמ"י. העצה היתה: 'אל לקיהם של אלו שונא זימה', זה הדבר היחיד שאתה יכול להתגבר עליהם. אם אתה רוצה לעזור עליהם חרון-אף ואת מידת הדין, תכשיל אותם בזימה. אנחנו יודעים שבלק קיבל את העצה ובנות מואב ובנות מדין החטיאו את עמ"י

עומרים על קדושה מאוד-מאוד גבוהה

כל המעשה הזה היה במקום שנקרא 'ערבת מואב', זמן קצר מאוד לפני שעמ"י נכנס לא"י עם יהושע בן-נון. יש כמה נק' להתבונן בהם בדבר הזה, למעשה עמ"י התחיל להיוולד בעולם, ז"א לעבור ממצב של משפחה למצב של עם, בשעה שיעקב אבינו ירד למצרים, המעשה עם בנות מואב היה שנה אחרי. אנחנו יודעים שעמ"י התרבו והפכו להיות לעם גדול מאוד, והנקודה שצריך לשים אליה לב היא שכל המאתיים וחמישים שנה לא היה מקרה אחד שאיש יהודי היה עם גויה. הפעם הראשונה שיהודי היה עם גויה היה עם בנות מואב ובנות מדין, גם אצל בנות ישראל היה רק מקרה אחד וגם זה היה באונס, עם שלומית בת-דברי. למעשה מאתיים וחמישים שנה עמ"י שומר על קדושה מאוד-מאוד גבוהה ובכוח העצה של בלעם, פעם ראשונה שעמ"י נכשל בכל העניין של בנות מואב ובנות מדין. יש דבר מאוד לא מובן בכל המעשה של זמרי בן-סלוא, הוא היה נשיא שבט שמעון.

היה אדם מאוד-מאוד גדול

להיות נשיא שבט זה דבר מאוד לא פשוט, בפרט שהוא היה נשיא כבר בשעה שעמ"י קיבלו את התורה. הזוהר הקדוש והאר"י כותבים שהם היו במדרגה רוחנית מאוד גבוהה. הפליאה מתחזקת ומתעצמת ממה שכתוב בגמרא (סנהדרין פ"ב:) שזמרי הוא שלומיאל בן צורי-שדי, שהיה נשיא שבט שמעון בשעה שעמ"י יצא ממצרים, ואומרת הגמרא שזמרי הוא גם שאול בן הכנענית. שאול הוא הבן של דינה, הוא היה יחד עם יעקב אבינו בשעה שהוא נכנס לארץ מצרים, ז"א שיוצא שזמרי בן-סלוא בן 250 שנה לפחות. אחד מגדולי מפרשי הגמרא, 'המהרש"א' כותב על זה: ואל תתמה לגילו המופלג של זמרי בן-סלוא כי כן מצאנו, ז"א שכבר ראינו שיש אריכות ימים. לפי מה שהגמרא מלמדת אותנו זמרי היה בן 250 שנה כשהוא היה עם המדינית ולא רק זה, אלה הוא היה אדם מאוד-מאוד גדול, אם כך כל המעשה הזה מאוד לא מובן. דבר נוסף, רואים בהתנהגות של זמרי דבר תמוהה ביותר, מילא יש לך ניסיונות וקשיים, אבל איך יכול להיות שאתה עושה מעשה כזה?

נראה כמו שאלות של ליצנות

כל אחד יודע בפשטות שמשה רבינו פגש את ציפורה לפני יציאת מצרים ולפני מתן-תורה, לכן לא היה אז תורה ולא גדרים כאלה. לפני שעמ"י קיבל את התורה, כל עמ"י התגייר וגם ציפורה היתה חלק מעמ"י והתגיירה. מה כל השאלות האלה שנראות כמעט כמו שאלות של ליצנות? כתוב בספרים הקדושים שכל השאלות האלה באות לעזור אותנו להבין שאין הדברים כפשוטם אלא יש פה רובדים עמוקים ביותר בכל העניין הזה: אומר רבינו האר"י הקדוש שזמרי בן סלוא היה בעל ראייה רוחנית גדולה מאוד והוא ראה שכזבי בת-צור מיועדת לו מששת ימי בראשית, והוא לא טעה בזה, איך זה יכול להיות? אנחנו יודעים שמחטא אדם הראשון נפלו קדושות לעמקי הקליפות והם באות לעולם בבחינה של גויים או גויות ועם הזמן הם מתגיירים מכיוון שבפנימיות הן נשמות יהודיות.

הוא חשב שהוא יכול לדלג על ההלכה.

זמרי בן-סלוא ראה מצד הראייה הרוחנית שלו שכזבי באמת מיועדת לו והוא לא טעה בזה, אבל זה שיש לך רוח הקודש ואתה רואה כאלה דברים גדולים, זה טוב ויפה, אבל ברוך השם יש לנו תורה, לכן אתה צריך להתנהג כמו שהתורה מצווה עליך. אם אתה יודע שהיא מיועדת לך מששת ימי בראשית אתה צריך לקחת אותה למשה רבינו ולבקש ממנו ומהבית-דין שיעשו לה את כל התהליך של הגיור ויגייירו אותה - הנקודה של זמרי בן-סלוא היתה שהוא דחק את השעה מצד זה שהוא ראה שהיא באמת מיועדת לו. הוא חשב שהוא יכול לדלג על פני ההלכה מפני שהוא ראה ברוח הקודש שהיא מיועדת לו. הוא בא ואמר למשה רבינו: כמו שאתה ראתה ברוח-הקודש כשהיית במדין שציפורה מיועדת לך, כך גם אני רואה ברוח-הקודש שכזבי מיועדת לי. הטעות של זמרי היתה שמצד גדולתו הוא לא יכול היה להתבטל למשה רבינו.

העלון מוקדש להצלחת כוחות הביטחון והחיילים היקרים שלנו,

ולרפואת הגוף והנפש של כל הפצועים ולחזרה

של כל החטופים, השבויים והנעדרים במהרה בבריות הגוף והנפש.

ולהבדיל לעילוי נשמת כל הנפלים במלחמת חרבות ברזל - השם יקום דמם !

בעזרת השם, רק ביחד נוצח !!!

טורנספרוס אהב להתנוכח עם ר' עקיבא

אומר רבינו האר"י הקדוש דבר נורא מאוד שזמרי בן-סלוא היה צריך לתקן את הפגם שלו שהוא לקח את כזבי שלא על פי התורה, לכן הוא בא בגלגול, הגלגול של זמרי היה ר' עקיבא שהיה גדול התנאים. מספרת הגמרא שבארץ ישראל היה נציב רומאי שקראו לו טורנספרוס והוא היה מאוד אוהב להתנוכח עם ר' עקיבא. כמובן שר' עקיבא היה מנצח תמיד, אבל הכעס שלו על ר' עקיבא היה על זה שר' עקיבא היה איש קדוש ופרוש מתאוות העולם הזה - גויים לא יכולים לקבל את העניין של הקדושה, רק נשמה יהודית יכולה לעמוד בניסיון של הקדושה, הניסיון של גוי הוא עד כמה הוא זוכה להתבטל לעמ"א, אם הם מתבטלים לעם ישראל הם יכולים להיות 'חסידי אומות העולם' אפילו עם כל התאוות שלהם. על זה היה טורנספרוס מקפיד על ר' עקיבא, הוא טען שר' עקיבא כביכול עושה משחק של איש קדוש, הוא לא האמין שיש דבר כזה של קדושה בעולם. הוא רצה להעמיד את רבי עקיבא בניסיון...

כבוד הנציב, ציערת אותנו כל הלילה...

טורנספרוס רצה להוכיח לר' עקיבא שהוא לא באמת קדוש וצדיק כמו שהוא אומר אז הוא העמיד אותו בניסיון בשלבים: אומר המדרש שהוא אסר את ר' עקיבא למאסר של לילה אחד, והוא הכניס 2 פרוצות לתא של ר' עקיבא. בבוקר הוא שאל את הפרוצות: מה היה? אמרו לו הפרוצות: כבוד הנציב, ציערת אותנו כל הלילה. אנחנו לא מבינות את האדם הזה, כל הלילה הוא עמד עם הפנים לקיר ולא הסתכל עלינו בכלל. קרא טורנספרוס לר' עקיבא ושאל אותו: מה היה לך בלילה? אמר ר' עקיבא: ברוך השם היה בסדר. תודה רבה על האירוח, רק דבר אחד אני לא מבין, למה הכנסת לי ריח של נבלה לתא כל הלילה? טורנספרוס עדיין לא האמין שר' עקיבא הוא צדיק. מספר המדרש שאשתו של טורנספרוס היתה אחת הנשים היפות ברומי ומרוב שטורנספרוס כעס על ר' עקיבא, לא היה אכפת לו אפילו להכשיל את ר' עקיבא עם אשתו...

רבי עקיבא בכה, צחק וירק

שלח טורנספרוס את אשתו אל ר' עקיבא. בשעה שר' עקיבא ראה אותה הוא עשה 3 דברים: בכה, צחק וירק. שאלה אותו אשת טורנספרוס: למה עשית את שלושת הדברים האלו? אמר לה ר' עקיבא: בכיתי בגלל שיופי כמו שלך הולך להתבלות באדמה ותולעים הולכים לאכול את זה, ירקתי כי נזכרתי מאיפה באת: מטיפה סרוחה. שאלה אותו אשת טורנספרוס: ולמה צחקת? אמר לה ר' עקיבא: את זה אני לא מגלה, זה סוד. אומר המדרש שהסוד הוא שאחרי שטורנספרוס מת היא התגיירה והתחתנה עם ר' עקיבא. ר' עקיבא ראה את זה ברוח הקודש ועל זה הוא צחק...

לקנפטח עשרים וארבע אלף תלמידים

אומר רבינו האר"י הקדוש ב'שער הגלגולים' על כל הסיפור הזה שמביאה הגמרא: ר' עקיבא זה גלגול של זמרי בן-סלוא, אשת טורנספרוס היא גלגול של כזבי בת-צור, ועכשיו הם היו צריכים לתקן את מה שהם פגמו בגלגול הקודם, לכן היה כל המעשה הזה. מוסיף ואומר רבינו האר"י הקדוש שעשרים וארבע אלף תלמידים של ר' עקיבא שמתו במגפה, היו אלו העשרים וארבע אלף אנשים משבט שמעון שזמרי היה הנשיא שלהם, ובגלל שהם עדיין לא תיקנו בשלמות את הפגם שהם היו צריכים לתקן, לכן נפטרו עשרים וארבע אלף תלמידים של ר' עקיבא מצד זה שהם לא תיקנו. מצד שני רואים שר' עקיבא בעצמו כן תיקן, הוא זכה לתקן את זה בגודל המסירות נפש שלו בתשובה ובלימוד התורה. הוא היה בן-גרים ובעל תשובה והוא עשה מסירות

נפש גדולה בתשובה ובלימוד התורה לכן הוא זכה לתקן בשלמות. עכשיו יותר מבינים מדוע זמרי בן-סלוא מרגיש שהוא יכול להתנוכח עם משה רבינו...

תיקן את החוסר ביטול למשה רבינו ע"ה

הוא מתפלפל ומתנוכח איתו בהלכה, מכיוון שמשה רבינו הוא שורש התורה שבכתב, והוא בעצמו הוא שורש התורה שבעל-פה לכן הוא יכול להתנוכח עם משה רבינו. באמת, על הנשמה של ר' עקיבא משה רבינו אמר להקב"ה כשהוא ראה אותו לומד תורה: אם הוא כזה גדול בתורה, למה אתה לא נותן את התורה על ידו? משה רבינו ראה ששואלים את רבי עקיבא שאלות והוא מתרץ ומתפלפל ושואלים אותו עוד ועוד עד שרבי עקיבא אומר: זה הלכה למשה מסיני. כשרבי עקיבא אמר את זה, בזה הוא תיקן את חוסר הביטול שלו למשה רבינו כשהוא היה בגלגול של זמרי בן-סלוא - זה העניין של זמרי בן-סלוא, הטעות שלו לא היתה מצד תאוה כפשוטו. בוודאי שהוא עשה טעות שהוא לקח את כזבי בת-צור אבל עם כל זה, זה היה מצד זה שהיתה לו סברה, והיה צד נכון בסברה הזאת, שכזבי מיועדת לו

משה רבינו והסנהדרין בס באהל מועד

זה נכון שיש לך רוח הקודש ואתה רואה שכזבי בת-צור מיועדת לך, אבל יש תורה בעמ"י וצריך להתנהג לפי התורה, קודם כל תגייר אותה ואז אתה גם תוכל להתחתן איתה. מי שתיתקן את הטעות הזאת היה פנחס. יש שאלה ששואלים לגבי פנחס, הרי לכאורה יש פה דבר תמוה בעניין. בשעה שזמרי בן-סלוא הביא את המדינית אל האוהל והתחיל להתפלפל ולשאול: זו מותרת לי או לא? כתוב שמשה רבינו וכל הסנהדרין בכו באוהל מועד, הם בכו מכיוון שנשתכחה מהם ההלכה מה צריך לעשות בכזה מצב. כידוע פנחס נזכר ואמר למשה רבינו: הרי לימדת אותנו הלכה למשה מסיני 'הבועל ארמית קנאין פוגעין בו'. אומרת הגמרא שמשה רבינו אמר לפנחס: 'קריינא דאיגרתא איהו ליהוי פרוונקא', הכוונה מי שקרא את האיגרת הוא יהיה השליח, מי שנזכר בהלכה הוא גם יהיה השליח לקיים אותה - מיד לקח פנחס את הרוחמא והרג את זמרי בן-סלוא וכזבי בת-צור.

הולכים להשמיד את מדין.

מיד לאחר מכן הקב"ה ציווה את משה רבינו 'צרוך את המדינים והכיתם אותם', לך ותנקום את נקמת עמ"י במדין על זה שהם החטיאו את עמ"י בבנות מדין - על הצייוי הזה יש מדרש פליאה שמובא בספר 'גליא רזא', את הספר הזה חיבר תלמיד של רבינו האר"י הקדוש, קראו לו ר' אברהם, יש בספר הזה הרבה מאוד סודות ושם הוא גם מביא מדרש פליאה: בשעה שהקב"ה ציווה את עמ"י ללכת ולנקום את נקמת מדין, בא הס"מ לפני הקב"ה וטען טענה: אתה שולח את עמ"י להרוג ולנקום במדין והם הולכים להשמיד את מדין. הס"מ אמר להקב"ה: אני טוען כנגד הדבר הזה, אני מסרתי נפש ושלחתי את הבנות שלי להחטיא את עם ישראל וזה התפקיד שלנו בעולם, להחטיא את עם ישראל

הס"מ יוצא בוש מהבית-דין של מעלה

עם ישראל חטאו ואנחנו צריכים להענש? הרי רק עשינו את העבודה שלנו, אם עם ישראל חטא בבנות מדין אז תעניש את עם ישראל למה אתה מעניש את מדין? זו טענה חזקה. אמר הקב"ה לס"מ: פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הוא השר צבא במלחמה הזאת ואימא של אלעזר היא מדינית, אם כך זה סכסוך של מדין במדין וזה כבר לא עניין שלנו - ועל זה יצא הס"מ בוש מהבית דין של מעלה, ועוד אומר המדרש ועל זה נאמר 'מהרסיך ומחרביך ממך יצאו' (ישעיה מ"ט י"ז), ז"א מי שיוצא ממדין הוא יכול להחרב את מדין.

גויים לא יכולים לקבל את העניין של הקדושה, רק נשמה יהודית יכולה לעמוד בניסיון של הקדושה, הניסיון של גוי הוא עד כמה הוא זוכה להתבטל לעמ"א, אם הם מתבטלים לעם ישראל הם יכולים להיות 'חסידי אומות העולם' אפילו עם כל התאוות שלהם

קחו חלק בהפצה

Orhadaat148@gmail.com

הפצה חובקת עולם

של הר"ר ג' צופר ארז שליט"א

02-650-29-29

OFFERREZ.CO.IL

משה רבינו עלה למרום ופגש מלאכים

-מוסיף המדרש ואומר: בשעה שמושה רבינו עלה למרום הוא פגש 2 מלאכים והם אמרו לו: אנחנו רוצים לגלות לך סוד, אם אתה רוצה לנצח את אומות העולם, תמיד תשלח להם תמיד משהו שהוא בא מאותה אומה, או משהו שהוא נכשל בבחינה של האומה. אם אתה תשלח משהו שנכשל בבת אל-נכר, או אפילו רק נכשל באיזה בחינה של קשר עם גויה, או אם מצד זה שאימא שלו גויה והוא גר צדק, או דרך אחרת, ברגע שיש לו קשר, אזי תוכל להכניע כל אומה שבעולם. אתה חייב לשלוח משהו בראש הצבא שיש לו בחינה של אותה אומה - משה רבינו השתמש בזה, לכן בשעה שהקב"ה אמר לו לנקום את נקמת מדין הוא מיד שלח את פנחס, הוא שלח את פנחס מצד הסוד שגילו לו המלאכים..

..ידע שיהושע עתיד להתחתן עם רחב

המדרש מלמד אותנו דבר נורא: כדי לנצח ולהתגבר על כוח של גויים, אם זה ברוחניות ואם זה בגשמיות, צריך משהו שיש לו שייכות עם הגויים האלה - לכאורה זה דבר פלאי, בפרט שאומר לנו המדרש שמושה רבינו חיפש בכל מלחמה שיהיה מצביא שיש לו קשר כלשהוא עם גויות, לכן הוא שלח את יהושע בן-נון, מכיוון שהוא ידע ברוח הקודש שעתיד יהושע להתחתן עם רחב אחרי שהיא תתגייר לכן הוא שלח את יהושע למלחמת עמלק - לכאורה זה לא מובן, דווקא משהו שהיה לו קשר עם איזה בחינה של הגויים או עם גויה, דווקא הוא יכול לנצח את האומה שממנו הוא בא או שאיתה היה לו קשר? אלא העניין הזה הוא נקודה מאוד עמוקה, אומר ה'גליא רזא' שכאשר אומה באה למלחמה כנגד עמ"י ולא דווקא מלחמה גשמית, לפעמים האומה רוצה לשלוט עלינו מבחינת התרבות שלה, לדוגמא רואים את זה עם יוון.

יותר מחמאס וחזבאללה

יוון לא רצו להרוג אותנו, הם רצו שנהיה כמוהם יוניים, זאת היתה עומק המלחמה עם יוון וגם היום יש את זה עם אומות העולם. התרבות האמריקאית מסוכנת לנו לא פחות מאשר המחבלים של החזבאללה או של החמאס, בפשטות התרבות האמריקאית הפילה יותר חללים מאשר החמאס והחזבאללה - אומר ה'גליא רזא': בשעה שאומה באה להילחם עם עם-ישראל זאת-אומרת שיש להם טענה, המלחמה לא מתחילה פה אלא היא מתחילה מלמעלה. אם הם באים להילחם כנגדנו זה אומר שיש להם טענה וקטרוג עלינו. הטענה והקטרוג היא שבאמת בעומק הפנימיות שלנו אנחנו מחוברים עם התאוות ועם הקלקול של אותה אומה. אם אנחנו באמת מנותקים לגמרי מאומה וזכינו לתקן, מכיוון שלכל אומה יש חלק רע, ברגע שזכינו לתקן בעצמנו לגמרי את החלק הרע של אומה מסוימת ולא יהיה לנו שום קשר עם האומה הזאת, היא תתבטל אלינו לגמרי..

צריך לבטל את הקטרוג שלהם למעלה

ברגע שנבטל את התאוות ממון אנחנו נראה שארצות-הברית שולחת לנו מטוסים מלאים בדולרים כדי לחלק לעניי ארץ ישראל. אומר ה'גליא רזא' שברגע שיש לנו איזה קשר וחיבור עם הרע שיש לאומה, אם זה תאוות ממון, התאווה הידועה (ניאוף) או כבוד וגאווה, אזי באותו זמן אותה אומה שולטת עלינו או הופכת להיות האויב שלנו, מצד הקטרוג שיש להם עלינו. ברגע שאנחנו יוצאים למלחמה כנגדם לאו דווקא מלחמה גשמית, אנחנו צריכים לבטל את הקטרוג שלהם למעלה ואז בקלות גם נתגבר עליהם למטה, אבל אם לא נבטל את הקטרוג שלהם למעלה, אזי המלחמה למטה לא תעזור..

...שאין כל בריה יכול לעמוד במחיצתם'

-אפשר לקחת כמה פלשתינים בני 16 עם אבנים ולנו יש אלף פצצות אטום וכל זה לא יעזור כנגד כמה ילדים פלשתינים. אם לא ביטלנו את הקטרוג למעלה, לעולם לא נוכל לנצח למטה. בכלליות יש 2 בחינות בעמ"י: יש צדיק ויש בעל תשובה. הגמרא אומרת שיש בחינה שהבעל תשובה הוא יותר גבוה וגדול מהצדיק: 'מקום שבעלי תשובה עומדין, צדיקים גמורים אינם עומדין' (ברכות לד:) - צריך לדעת שהגמרא הזאת מופיעה גם במסכת סנהדרין (צט.) ושם רש"י אומר: 'גדול כחן של בעלי תשובה, שאין בריה יכולה לעמוד במחיצתם'. מדובר פה על צדיקים שברוך השם זכו ולא חטאו והם יושבים באוהלה של תורה, עליהם נאמר שהבעל תשובה יותר גדול מהם..

רואה את החורבה הכי גדולה שיש בעולם

שמעתי פעם משל שממחיש מדוע מעלת הבעל תשובה יותר גדולה ממעלת הצדיק: יש ארמון ומי שמסתכל עליו רואה את אחת היצירות הכי יפות בעולם, אי אפשר לשער את היופי של הארמון הזה. כשפותחים את השער ורואים את החצר, היא עוד יותר יפה ממה שרואים מבחוץ, כשנכנסים לאולם הראשון הוא הרבה יותר יפה מהחצר. כשאדם רואה את הארמון הזה הוא רק רוצה להכנס לארמון הזה ולהכיר כאלה דברים, אז הוא נכנס פנימה. הוא מתחיל להכנס וככל שהוא נכנס יותר פנימה, פתאום הוא רואה שהארמון הזה הוא החורבה הכי גדולה שיש בעולם, הוא רואה שהכל מלא באבק, בעטלפים ובעכבישים בגודל של כף-יד. הוא ישר בורח משם כל עוד רוחו בו, הוא יוצא החוצה ואומר: תשמעו, כל מה שקורה פה זה השקר הכי גדול, יש פה את הכיעור הכי גדול בעולם, כל זה רק חיצוני - זה בירור אחד לברר שהארמון היפה הזה הוא בכלל לא יפה אלא זה חורבן מאוד גדול. זה דרך אחת, אבל יש דרך נוספת לברר את זה: יש צדיק שיושב כל היום ולומד תורה, ברוך השם הוא גדל בתורה והתחנך בתורה, ובתוך התורה הוא לומד שהארמון הזה שנראה מבחוץ כדבר יפה מאוד, הוא בעצם כיעור וחורבן מאוד גדול מבפנים

זה מצד בירור עולם השקר
-הצדיק עושה גדרים וסייגים והוא בכלל לא מגיע לארמון הזה. יש שניים שבידור את האמת על הארמון הזה: מי שהיה בפנים וברח החוצה כל עוד רוחו-בו, ומי שלמד תורה ומעיד על הדבר הזה. שניהם באים להעיד שהארמון הזה הוא שקר - איזה עדות יותר מתקבלת? של מי שהיה שם או של מי שלמד על המקום הזה? בוודאי שזה שהיה במקום הזה וחווה את החורבן הזה של השקר, הוא יכול להעיד על השקר יותר מהצדיק - זה אחד הדברים העמוקים שהגמרא אומרת 'מקום שבעלי תשובה עומדין, צדיקים גמורים אינם עומדין', מצד בירור עולם השקר. אדם שעבר את הקשר של העולם הזה ויודע שזה הכל תרמית, ברגע שהוא עובר את זה הוא יודע ומעיד שזה הכל שקר **להציל את עמ"י בשעת מלחמה וקטרוג**
גם הצדיק מעיד על זה אבל העדות של הבעל תשובה יותר מתקבלת מכיוון שהוא היה שם - זה היסוד של המדרש שמובא ב'גליא רזא' מכיוון שאם אומה באה להילחם כנגדנו, אזי לאומה הזאת יש קטרוג עלינו למעלה והמלחמה למטה משתלשלת מהקטרוג למעלה. היצר הרע תופס אותנו וברגע שהוא תופס אותנו יש כוח לאומה. זה משתלשל למעלה עד שהאומה יכולה לבוא כנגדנו למלחמה, רוחנית או גשמית - זה מה שהמלאכים גילו למשה רבינו כשהוא עלה למרום: מי יכול להציל את עמ"י בשעה שיש מלחמה וקטרוג כנגד עמ"י? מי שהיה שם, אותו בעל תשובה שהיה באותה אומה או

לתרומות והקדשות: 0525-395-985

לחפצות: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, חילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יהונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וכו'. אוראל ושרה עמרם, דביר-אהרון בן אילת, הודיה בת אילת, אהרון בן חנה, אחובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סגילית, סגילית בת רבקה, אורטל בת שולמית, דבורה בת פני-פריחה, יונתן בן עדנה, אביעד בן כוכבה, אליז בת חביבה, הראל בן אליז, עוז בן אליז, נחמן בן חנה, לאה-רחל בת עדינה, מייר מרים בת ניקול, בת-שבע בת ימימה, שמואל-אליעזר בן עדי, שלומית בת נדרה ויוסף, אלעד בן נילי, הרב אליעזר בן עטיה, אור בן אליז, דניאל בן מירה.

תרומות: שולמית בת גמאר, יונה בת בניה, שמחה בת זינה, זחביית בת שרה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזל, רפאל נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, אורלי בת שרה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פנימה, שרונה בת שרה, הרב יוסף נתניאל בן שרה, אסתר בת רחל, תמר-פריחה בת חוה-רחל, חיה-רחל בת עישה, מסעודה קצב בת חוה, יצחק בן מסעודה, יעקב בן אביבה, שלומית בת נדרה ויוסף, מירב בת רחל, תמר דבורה בת יעל, יוסף יניב בן מרים, כוכבה בת מרים שוקת, אסתר יהודית בת עדנה, הרב שלום ארז בן ימנה, עדנה בת שרה, **לעילוי נשמות:** ראובן בן סאלם, ר' יעקב מורי בן סעיד, נחמן בן ר' יעקב, נחום בן ר' יעקב, חיים בן ר' יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, רפאל בן עובדיה חבני, מתתיהו בן רחל, אפרים בן מנחם דב, מרים בת אירן, משה בן ספח, שרה בת ישראל אלטר, הרב ישעיהו בן מזל, שירת-מרים בת שני רון, שמואל בן יחיא ושרה, שלמה בן בניה, שרה בת לאה, מזל בת אסתר, יחיא סמי בן לאה, בנימין בן לאה, בועז בן רומימא, ארז בן דליה, ישראל בן יעקב גלס, אסתר בת רבקה, משה בן רחל, שמעון בן רחל, נדרה בת גורדיה, יעקב בן פריחה, ניסים בן חפסיבה, משה דמתי בן אסתר, אברהם בן לאה, שלמה אליהו בן אסתר, חיים בן רחל, תמר בת שרה, מרסל בת רבקה וירה, ששונה פריח בת חוה, אברהם פריח בן לאה, מרים בת ציפורה, אברהם בן שמחה, ישראל בן אביבה, אדריאן בן רומימא, חננאל חן בן נעמה, שוליקה בת מסעודה, יפת בן מלכה, מיר קדושי-מרון בתוכם משה-שמחה בן שושנה, יוסף עזרי בן סעיד וחוממה, אלינה דליה בת טובה, טובה בת חבילה, ר' שמעון הכהן בן הגאון ר' יחזקאל פישל, שמואל בן אביבה הר"ר שלמה, שירן בן מרגלית ויוסף, ישראל בן חבבה, אלינה בת שרה סברסר, תקווה בת ורדה, יונה אברהם בן רחל, שלום מלל בן עישה, יוסף בן שמעון, אבידן בן מלכה, שרונה בת חיים, מירה בת נדרה, יהושע בן עישה.

וכן לעילוי נשמות מרת תחיה בת ברכה ע"ה.

תברות והוא יצא משם וחזר אל הקדושה, הוא יכול להיעזר על השקר שיש שם. לכן המלאכים אמרו למשה רבינו: אם אתה רוצה לנצח אומה, תמיד תשלח מישהו שיש לו שייכות עם האומה הזאת והוא יכול לנצח ולהכניע את האומה הזאת. מכאן אנחנו למדים דבר גדול מאוד, העבודה של הבעל תשובה זה להכניע את כל הרע שממנו הוא בא, יותר מהצדיק

הוא יכול לבטל את קליפת מדן בשורש

זה מה שאומרת הגמרא שמשה רבינו אמר לפנחס: מי שקרא את האיגרת הוא יהיה השליח לקיים. הרי אימו של פנחס היתה ממדין, לכן יש לו שייכות עם כל העניין של בנות מדן, לכן הוא היה בעל תשובה על העניין של בנות מדן, מכיוון שהיה בתוכו איזה ניסיון על זה אבל פנחס צעק על זה ימים ולילות ארבעים שנה במדבר. הוא צעק שלא יהיה לו שום שייכות עם הנקודה של בנות מדן. מכיוון שהוא בא מהמקום הזה הוא מכיר כבר את כל הנושא הזה לכן הוא יכול להעניש את מדן מכיוון שהוא יכול לבטל את קליפת מדן בשורש, לכן הוא יכול להיות השר צבא ולנצח אותם פה - מכל זה רואים שכדי להכניע את כל הרע שיש בעולם זה למעשה הבירור של כל דרך התשובה

פנחס היה בבחינת בעל תשובה בדבר..

הבחינה של הקליפה, ורק הבעל תשובה יכול לתקן את הבחינה הזאת. כל אחד שיועד שיש לו איזה נקודה או כמה נקודות לתקן שידע שמשמיימים אתה צריך לתקן את הדבר הזה, ואתה יכול לבטל את החלק הרע הזה יותר מכולם..

הוא ראה עוגות ודולרים מרחפים באוויר

ברגע שאדם מרגיש שיש לו שייכות עם איזה צד של רע, לא צריך להכנס לעצבות או למרירות מזה, אלא צריך לצעוק הרבה על הנקודה הזאת, לפחות עד גיל שמונים. אדם חזר בתשובה לפני חמש שנים והוא בא ובוכה שעדיין יש לו יצר הרע, צריך לדעת שהבירור הזה הוא עמוק בתוך עמוק ולא צריך להיבהל. זה שפתאום היצר הרע תוקף את האדם בכל מיני שגעונות והוא פתאום רואה דולרים מרחפים באוויר או להבדיל עוגות קצפת, אל תיפול לחלישות הדעת מכל זה. אדם יכול להרגיש חלישות הדעת מזה שהוא כבר עשרים שנה לא מצליח להיפטר מעוגות קצפת, אדרבה זה בא לך בגלל שאתה צריך לברר עוד את השקר שיש בדבר הזה, אל תכנס לעצבות ולייאוש

מתבודד, צועק, מצטער ומבקש מהשם

אם חשבת שאתה כבר ר' שמעון בר-יוחאי אז גילו לך שאתה עדיין לא ר' שמעון בר-יוחאי אבל אתה בדרך להיות, בנתיים כל פעם שמתעורר הרע אל תכנס לעצבות למה יש לי תאוה או מידה רעה. יש לך את זה מכיוון שזה המציאות שלך ושל כולנו, אבל רבינו גילה לנו את הנקודה הזאת: אתה הולך לשדה מתבודד, צועק ומצטער ואתה מבקש מהקב"ה: תציל אותי - תדע לך שכל פעם אתה מתקן יותר ויותר בעומק עד שאתה יכול לבטל את הקליפה הזאת בשורש גם את האומה הזאת. התיקון של כל הדבר הזה הוא לא מלחמות. מלחמות זה סתם גילוי חיצוני של כל הדבר הרוחני. אם אנחנו עושים תשובה על הדבר שהאומה אחוזה בו וזה השורש של האומה, אזי האומה מיד מתבטלת אלינו. הגויים רוצים להתבטל אלינו הם אומרים לנו: אנחנו לא יכולים לתקן את הרע שבעולם, רק אתם יכולים לתקן את זה. זה מה שאמרו המלאכים למשה רבינו: תשלח מישהו שיש לו קשר עם האומה הזאת, אם זה מצד אימא שלו או מצד זה שהוא בעצמו אולי פעם נכשל. כשהוא יהיה בעל תשובה על העניין של האומה, אזי הוא יכול לבטל את הדבר הזה.

יהי רצון
שנבנה...
שבת שלום
ומבורך!

פיות ההתחדשות

העצות בתקון המדות: ב רצונות ומחאה

צריך לדעת שיש שלבים רבים בדחיה של כל מדה רעה, ולכן גם אם תקופה ארוכה היינו ברחמים גדולים ופתאום הפעם חזר ביתר שאת, צריך לדעת שזו לא ירידה, אלא נהפך הוא, קנינו בנפש מדרגה, עברנו שלב, ועכשו אנחנו בשכבה אחרת לגמרי של התמודדות. מצד האמת זו עליה בדרגה, ובהתבוננות עמקה אפשר לחוש את זה שצורת ההתמודדות השתנתה, ועל פן העקר זה להיות עקשן בקדשה. "מי שיהיה עקשן ומחאה על המדה, יהיה מה שיהיה, בודאי לבסוף יצא ממנה לגמרי". וכך עם כל מדה ומדה שבעולם.

רבינו העיד על עצמו, שבצעירותו היה לו נסיון בכעס, אך כשחזר מארץ ישראל

הוא כל כך זכה לתקן את המדה הזאת, עד שהשיג את מדרגת ה"ארץ אפים", שהיא, לא משנה מה יעשה לו אדם, אפילו יקלל אותו וירצה להרוגו, סמוך הוא ובטוח שלא יקפיד עליו כלל אפילו לא במעט. ועוד ספר, שזכה כל כך לבטל את התאוה הידועה, עד שהבין שהכל זה רוח שטות ובכלל לא היה לו הכר בנפש בין איש לאשה, והכל הוא פעל ע"י תפלה והתבודדות.

ובמקום אחר רבינו אומר, שכל מי שבא לעולם הזה, מוכנה לו דרך לזכות בכל התקונים שהוא צריך לנפשו. רק מה, שיתחזק בתפלה ובהתבודדות, דהיינו דבור מהלב עם ה' יתברך.

ר' נתן אומר שהיצר הרע יודע את זה, שאם האדם יהיה חזק בדבורים של רצונות ומחאה, האדם לבסוף ינצח אותו, ולכן הוא עושה הכל בכדי להחליש אותו מלקים את העצה הזאת. כי העצה הזאת היא נקדה מאד עמקה של אמונה.

שהאדם עומד על הרגלים, נופל, קם, מצליח, נכשל, העקר לא עוזב את ה'. ולא לשפח להכניס את הקב"ה ואת הרצון האמיתי שלו בכל מצב בחייו. ועל פן אומר ר' נתן להפסיק להאמין ליצר הרע שקוראים לו "אם נפלת, מה אני שווה", צריך להתחיל להאמין לצדיק, שהרצונות הטובים והמחאה יוציאו אותי ויפעלו פעולות עצומות בתקון הנפש שלי.

בלקוטי הלכות ר' נתן פותב: "מי שיהיה חזק ועקשן בעצה הזאת, בודאי ובודאי יזכה לכל התקונים שלו אפילו אם הוא מנח בשאל תחתיות ומתחיתיו". גם אם האדם עושה חטאים נוראים אבל מדבר על זה עם ה' ומוחה על זה, בסוף יצא. זו הבטחה מפורשת של הצדיק.

לכן במצבים האלה פדאי לדעת: כל הבחירה שלנו היא למי להאמין, ליצר הרע או לצדיק.

(מתוך ספרי הרה"ג עופר ארז שליט"א)